

آثار

مولانا احمد الہین چکوالی

بہاء الدین زکریا لائبریری (وقف) چکوال

مسلسل نمبر:

تاریخ:

بسم الله الرحمن الرحيم -

جناب عابد حسنہ شاہ صاحب
28-11-93
السلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ -

امید ہے اللہ تعالیٰ نے بفضل و کرم آپ کو
غیرے سے پہونچا -

ماضیہ سے جواب دینے کی معذرت -

مولانا احمد الدین چکوال صاحب کی سند مولانا

عبد اللہ صاحب کے نام غائبانہ کے اپنے

ہاتھ کی لکھی ہوئی ہے - البتہ مولانا محمد

کھن کے نام سند میرے والد صاحب حافظ احمد اسماعیل

کے ہاتھ کی لکھی ہوئی ہے -
اس کے علاوہ مولانا احمد الدین صاحب کے

لحمد لله رب العالمین والصلوٰۃ والسلام علی سیدنا محمد وعلیٰ وصحبہ اجمعین اما بعد
العالم الکامل تصدقہ السلام الی الخلا احمد الدین ابن المولوی مہدی الشریف الی احد
ہم بکل ما یجوز فی روایتہ ودرایتہ من منقول ومقولہ بشرطہ الذی ہو عندہ
ار من المتأخرات من لفظہم واعلمہم العلامۃ المرحوم بکرم اللہ تعالیٰ سیدی
الشیخ حسن الدین صاحب الشافعی الانہری نعم الملی وھو قد اخذ عن کثیر من المشائخ
المرحوم بکرم اللہ تعالیٰ سیدی الشیخ عبد اللہ الشرقاوی الشافعی الانہری والعلاقہ
لامیر الکبیر المالکی الانہری والعلاقہ المرحوم بکرم اللہ تعالیٰ سیدی الشیخ محمد السنواری
تھم نبی شخصہ من حدیثہم واما یدہم واما یدہم واما یدہم
نیسانی من صالح العوائد فی خلواتہ وجلواتہ واسأل اللہ ان ینفعہ وینفعہ
ویرضاه فی کل وقت وحين وصلوۃ علی سیدنا محمد وعلیٰ آلہ وصحبہ اجمعین
م بالمسجد الحرام کثیر الذنوب کاتام المرئی من ربہ القرآن احمد بن ربیع
سنة ١٢٩٠ ھ لفظہ لوالدہ وانشاء وخواندہ وحبیبہ والمسلمین لہ

الحمد لله الذي جعلنا من تاجرتك ثم هدى في الصلوة
على سيدنا محمد خير الوصي والدين والدين
ومعد فقد قرأ في الأجر الصالح العالم في العلم
المواري على الله ابن الشيخ عبد الكريم الشافعي
في ليلة كرامته في النصف الأول من جمادى الأولى
وبهذا من الفتحاح الخمسة الباقية ومن
موطا للشيخ اما لك من الشرف ما لك وما
له شرف ليس هذه الكتب الشريفة تظن كونه في
بها ما في فريد اجازة وسوايته بالاجازة التي
شرفت بها في البلاد الامين من جناب سيدنا
وشيخي وسندي شيخ العالم حضرت شيخنا
سني وحلار غفر الله له ولاسلافه وشيخنا
ومن حضرت شيخي ومحسني شيخ عبد الرحمن
بن عبد الله مفتي الاخاف ادام الله برافعه
فقد اجاز في الشيوخ الاجلار لسندهما الذي
مستوى على بن القرمطاس وبالا اجازه التي
المن جناب سيدي في معلمي ابني واستاذي
لمولوي محمد غلام حسين ادام الله ظله اظليل على
هذا العبد الذي بالاجازة التي وصلت اليه من

الحمد لله الذي جعلنا من تاجرتك ثم هدى في الصلوة
على سيدنا محمد خير الوصي والدين والدين
ومعد فقد قرأ في الأجر الصالح العالم في العلم
المواري على الله ابن الشيخ عبد الكريم الشافعي
في ليلة كرامته في النصف الأول من جمادى الآخرة
وبهذا من الفتح الخمسة الباقية ومن
موطا للشيخ اما لك من الشرف ما لك وما
له شرف ليس هذه الكتب الشريفة تظن كونه في
بها ما في فريد اجازة وسوايته بالاجازة التي
شرفت بها في البلاد الامين من جناب سيدنا
وشيخي وسندي شيخ العالم حضرت شيخنا
سني وحلار غفر الله له ولاسلافه وشيخنا
ومن حضرت شيخي ومحسن شيخي عبد الرحمن
بن عبد الله مفتي الاخاف ادام الله برافعه
فقد اجاز في الشبان الاجلار لسندهما الذي
مستوى على بن القرماس وبالا اجازه التي
المن جناب سيدي في كل شيء استاذي
لمواري محمد غلام حسين ادام الله ظله اظليل على
هذا العبد الذي بالاجازة التي وصلت اليه من

من جناب الشيخ الأعظم حضرت مولانا أحمد سعيد المحدثي الدهلوي في الإجازة التي
وصلت إليه من جناب الشيخ عبد الغني الدهلوي ^{بإجازة} التي حصلت
لجناب أبي الشيخ محمد صدر الدين الدهلوي ^{عنه} الله هذا جليل وقد أجاز الشيخ
أحمد سعيد حضرت مولانا محمد اسحاق الدهلوي ^{بإجازة} التي حصلت له قراءة على
الشيخ عبد العزيز المحدث الدهلوي ^{عنه} الله ولما ولي الله الدهلوي
قال أخبرني الشيخ أبو طاهر محمد بن إبراهيم الكروي ^{بإجازة} قال أخبرنا والذي في
أبي إبراهيم الكروي ^{بإجازة} الذي حصل له من الشاخصة ^{بإجازة} من رحمهم الله أجمعين
وهذا السند مشهور غاية الأشتهار كالمشهور في وصف النفايس والبر من الأخ الصالحات
يحافظ على تقوى الله والمتابعة لسنة رسول الله والعبادة بالسلف الكرام من إمام
التي لا تصلحها الفحام العوام وإن ^{بإجازة} لا ينبغي من صالح الدعاء ^{بإجازة} في حق من أسانيد
العظام وإن يدركت خالصا لوجه الله العلام ^{بإجازة} بشرط تتبع اللغات وحل المشكلات
من الشروح والخواشي المعقدة المصونة من كد ومهات المحدثين وفقه الله
ولجميع المخلصين باتباع أحكام الدين بحجة سيد المرسلين
وأنا المسكين أحمد الدين الفخاني المتوطن في بلدة ^{بإجازة} من حضرات الصوفاء من
ضلع جهلم غفر الله له ولوالديه وإن تذكروا جميع الوائين في حال في بلدة كراچی في سنة
الف وثلاث مائة وأربع في مدرسته الأسلام ^{بإجازة} لمظهر العلوم عمرها المحيية

لمبطله العلوم وجعلها كاسمها لمظهر العلوم ومخطا للعلوم بحق سيدنا المصطفى
وأحرز عونا إن الحمد لله رب العالمين

له قرينة على الشيخ عبد الوهاب الدهلوي عن الشيخ أبي الحسن علي بن ابي حمزة قال اخبرني
 الشيخ ابو طاهر بن ابراهيم الكوفي المديني قال اخبرني ولدي الشيخ ابراهيم
 الكوفي بسنده الذي حصل له من اشتباهه المعتبرين -

في سند آخر - مولانا محمد صادق الكراشوي الذي روى عنه الحافظ مفضل احمد

مولانا محمد صادق عن الشيخ احمد الدين بن الشيخ غلام حسين البنجابي السيكوري
 اجاز له الشيخ احمد بن زيني دحلان مفتي الشافعية بمكة المكرمة عن الشيخ
 عثمان بن الشيخ حسن الدمياطي الشافعي الازهري ثم المكي عن الشيخ عبد الله
 الشرفاوي الشافعي الازهري ولكل واحد منهم ثبت مخفون مذكور فيه
 مشايخهم واسانيدهم -

احمد الدين السيكوري عن الشيخ عبد الرحمن بن عبد الله السراج الكنفي عن الشيخ
 جمال الدين بن عبد الله شيخ عمر عن الشيخ عبد الله سراج الدين عن الشيخ
 محمد بن هاشم العلواني العمري عن شيخه فاطمة المحدثين الشيخ محمد صالح العلواني العمري
 (جميع ما هو مفضل في ثبت الشيخ محمد صالح المذكور المسمى ذلك التثبت بعطف
 اسر باسانيده النفسية العالية)

وقال الشيخ عبد الرحمن بن عبد الله السراج الكنفي عن جمال الدين المذكور
 عن الشيخ محمد عابد بن احمد علي الانصاري السندي ثم الزبيدي ثم المدني
 (ما هو مفضل في ثبته المشهور المسمى بحمد الشاردي اسانيد الشيخ محمد عابد)

احمد الدين السيكوري عن والده المولى غلام حسين عن الشيخ احمد سعيد المجددي الدهلوي
 والشيخ عبد الغني المجددي الدهلوي والشيخ محمد صدر الدين الدهلوي وقد اجاز الشيخ
 احمد سعيد حضرت مولانا محمد اسحاق الدهلوي بالاجازة التي حصلت له

الی حاکم استقیم و جمیع مسلمین اسلام و مسلمین اندک است که در روز قیامت
روز رحیم [و نه در یوم یوم] که قسم عده ارسال اند - اینها را بقدر
یکتیم گفته اول در آب شیرین ترس خفته باز بنزد که نذیر و دراز
و نرم خوانند شد - و به نسبت حبوب بکین هزار در رفته است
نوشتن یاد نموده - شرح به عیار و برای بسیار در احوال
معین نوشته - اما این خیر اندیش برای دفع بلیغ و دفع شیطان و دفع
و احوال و با حقیقت می کند و یک سوره که آب بنماید و در روز پنجشنبه
نکند و نموده عده میدهد باند -

و بعد از شستن این قدر رفته این شخص عزیز که در کمر و درون
زاند است و بخیا لم عذر او واقعی نیست از این معجزه
حواله او نموده شد تا که بر بلیغ گرفتار نگردد و شعله
ایستاده و غزوات دعوات بر سرند و بفرز فتنه
عبد الله و عبد الغفور و عبد الرحیم شده است و در جمیع
مسجد و رشتن این بر سرندگان سلام مسنون در منزل باد
و از محله اخوه سلام مسنون بر سر باد تا به حقیقت است

طرحه شکر - اما در پیشگاه پادشاه غازی شکر
کنند - در کارهای که بهشت فانی است و با شکر نوری

الارک علی بنه
از بهلول

در عده روز جمعه ۱۲۹۹ هجری قمری

سکال چند
بفرغ تامل جان

بعد از سلام مسنون اینک - قیامت می بخواهد بنشیند اینک
بنام یک از اخوه فرستاده شد - امید که رسیده خواهد بود - و طبع این
نقد در کمال است و عجز و محو و احوال طالع عمره را با طالع
سفره از عرصه چند هفته شروع است - و در این روز معجزه
فرستاده بودند و نسیم او نیز نوشته است - و در روز عزرا را
شد بود - و ما آن نسیم که همراه نسیم معجون فوج اعقوبت
رو را با حیا ط د آرمه بودم و سیاب نمی شود - باید که حرف بگویم
ارسال دارند و تکلیف نیازی او شد است - و که آنرا به
استعمال نموده آید - و از ای حامد رقع را اگر کسی از شما یا این
نست باراده یا رت مرصع شریفین را در همه شهر و دیار بگوید
را بی آن جانب گشته - و گفته او رقع علی به نسبت برادران

۲
قدیر جز خرابی محسن نمی کشند و جمعی حال خرابی کشند و طغیان قوت
که ایشان ظاهر داری را پسند می کنند این را بهترین طور بیان می کنند
و در روز از جانب مخلص لغافه رسید و در دو حال کامد بنی شده است
برادر حقیقی او همیشه زاده او بود در کامد بنی شده است و بعد کامد بنی
و چونکه ایند و عیال برزد در کامد بعد آن مخفی نویسد که تا گشت
چنانکه بنویسند که خرد که نه بیجا بنیست حال بغاصه که در دست رسید
که با حیران شدیم که چه باعث است آمان بیان کردند که امیر عیال خرد و در
جبهه شروع غزوه قید از این مردان قبیده فرست با غنی شد جنگ غزوه در
با نان صلح شد و اصل قبیده شنواری از حیران گشت و در جلد اباجیه نگاشت
سرکاری را بر باد نمود و بعد از آنکه کامد بنی تنهایی خود بطرف
آوردند که کامد بنی خرد جنگی خالی گشت از این قبیده که عبدالعزیز نام که در
مردن است کامد بنی خالی یافته با پنج یا شش هزار مردم بر کامد بنی نمود
و صلاح خانه قبیده خود کرده باقیمه نونج امیر تا بعد از اویم قیام نمود
با آخر خواجه شد از بدو ریح مورخ آمده بنحیف تمام آنرا از کامد بنی کرد
با ندره و در ازده میزند و قیام آنکس همراه برد و حال با قبیده شنواری
گفتگاری تلخ پیش است این قبیده ۱۲ شرط پیش کرده اند - شلک لیزی
با نگوشت و پنیر و کله براف شود و در ارس و خیران بند نموده اند
و اطعمه امانت در حال که به بر و سبزی تعلیم روانه کرده شده اند و آن
و حلقه حبس و نه بر دمی زمان و حیره شد این احوال بند نموده شوند
امیر حمید شرط ایشان مقرر خواهد نمود و صلح خواهد کرد و بعد از آنکه
مخلص بخانه خواهد آمد و آنکه شرط حمید حال اتحاد و ترک از قبیده خواهد شد

و بمقتضای ما تفهم چونکه این از زیارت هر سینه بر نغین با وجود سینه طاعت کامله
انحراف نمود و در محاکمات پیر بزیارت کفار که از زندگانه و حیاتی بد
اعلی رسیده اند ملوث گشت - و این در وقت سلطنت سیر محمود یعنی
در زمان سیر در مین و لندن و انگلوره و روس و ایران از بر سلطنت
یک یک عید و گزینته بر سر نغین جود که لفظ امیر است اصنافه محمود و عید
حاج را برگزیده - ورنه بر عاقبتی میدانند که به اندر مخالف بود و ملوک
شرعیه اینقدر ایمان بخود و کافر داندان نیست - اولاد را هر قدر
بود که بحیثیت مسلمانی بودن اقتضای تشریح جبر است اسلام می کرد
و اگر از این کار از روی ایمان نمی رسید بر خلاف اسلام کفر نمی است و یک کتب علیه
به ملک بسوی بی حیاتی در محاکمات می شد - غیای که اگر صحیح
و محبت بود و عید از این ملک و ملک و ساقط شد - و اگر از این باشد
ما ذرا خاف ملک ما عود در فی حشر حتی ملک غلبت الحمد لله
از و صحرای خوس که این سلطنت اسلام با مال شد چو لا کفار کفار
کاشی که بد را کفره الحرة منی نغین و این و بال بر خود و این ملک
اما [اذا اراد المدبوم سوءا فله مده له و ما لهم من دونه من ال] ^{و این}
و این [ان الدین لیا رزالی المجاز کما نزل الحیه
الی حجر] عیان گردید - شنیده شد که در این حدود ^{و این}
در و دیگر محمود بردند - و ما وی عذر کرد که حال عمر مردم را از در
ازین حقه حال امنی آیم و الله اعلم بعدق هذا القول و به اکثر اوقات
مبدی و نفایس و اینها ازین اسلام عن اهل المبین و اینها

يا من لا يصدق بالانجيل
 و من يصدق بالانجيل مستغفور

جاوالتنا اننا نصدق
 و اننا نصدق بالانجيل مستغفور

و اننا نصدق بالانجيل مستغفور
 و اننا نصدق بالانجيل مستغفور

ولا ياترنا بالانجيل مستغفور
 فخرنا النصف في الاسلام مستغفور

و ساد اودو زير الكياجين
 و اوراقه السود يترى

بعبث لا راح خضره
 مثل الزقود بالتفصيل مستغفور

فان اعنت بعبث نيا
 اننا نصدق بالانجيل مستغفور

ولا ياترنا بالانجيل مستغفور
 فخرنا النصف في الاسلام مستغفور

و اننا نصدق بالانجيل مستغفور
 و اننا نصدق بالانجيل مستغفور

و اننا نصدق بالانجيل مستغفور
 و اننا نصدق بالانجيل مستغفور

و اننا نصدق بالانجيل مستغفور
 و اننا نصدق بالانجيل مستغفور

الحمد لله

يا ابا الصادق المصدوق في الناس
اشهد انك خير من الدنيا والآخرة

قد جاءنا شفايعك
وهدانا لهداك

فصار بيننا وبينك
الى القبول

سدي السلام محمد بن ابي
دعاه من اهل البيت

يا ربي ورحم من اهد لنا شفايعك
ما نوسه الروح كالريحان

من يفعل الحسنات الشكره
بالخير نذكركم في دوره اكله
فضلنا وجره او ينجمه من الباس

وللام خير الختام

مولانا ابو الحسن
عنه

استیلا بشکستش کجمن فرجین
آدم خجانی دودیده از خاک
میکنم صد دعا و تاک
سودت با جزاک

که بد ز شنبه پارسا برسد
مستمل بر شایب غمده جلدید
چون کشادم نفاذ موقوف
یا تنم فرحت نه لغو خرج

بعد شوق مدام و موق مدام
گویش از صد بختشانی عظام
بارک الله فیک ای جو کلم
خنی خوشدلم ز شیح قلم

قل من الوجودات
و علی کل شیء قدیر
نامه تو موثر از حد شد
جذب خاطر از یک شد

دو سیمایش به پیشانی
بلکه بر جلد روی نوزانی
دل بخواد که نزدت آید نزد
تا شود و بیوت گفت شنود

و در حداد قم باد آباد
عن نفون البکین و اللاد
عمر و علم و عمل بود افزون
و دعا و توبه بود مقرون

یا الی بحر متحرکین
تا بقای عناصر و ملوکین
خانه برش با من قوی و ضعیف
خاطرش مخزن فنون شریف

لا ادرم گشته از سفر نمودر
میکنم پیر تو دعا از دور
ظلمت فل باد بر باد
یا انبی و الله اکبر

لیکن کفر فست بسیار
بیشتر شور و زنجیرم در خوار
ای مبارک نسیم یک نام
چونکه فارغ شری ز نیک پیام

باز بان جز از خاطر دلش
نفر بر جلد کمر از نام پیش
زن قدم سوی مرقد مرحوم
کمر نفاش جهان شده محرم

لیکن اکنون میرشد مساد
مؤید الوصل ساریوم مراد
ز نجبین حاضرا جافرسای
فهم و ادراک دل نماده بجای

دو ملاقات نصف حاصل بود
تا راجع امید حاصل بود
چونکه جز صبر نیست جای این
ضبط این غم سی سیم حین

گرچه بود افترق در ابدان
لیکن بود اتصال در دودان
بعد صلوات در دلیل و خوار
منی نایم برایت رخسار

ناوکین تو جگر بدریند
صد مؤمنان بر جان برسد
هر دو چشم از غم اندر سحر دورود
شکبار از بسی دهند دورود

قل الله بعد نعمه جلیلک
لست اقدر بی سویی لک
باز این حال این ناوار
کفر اقامت دلم شده ناوار

هر یکی از عقیدت صادق
در ابدت ز دیگران مانع

تساعتی شد آخرتیم با تجود
سعیتم عند حقیم محمود

چهره بنار زمری التعمیم
داده بشی خیر نسیم

سجده ترک جنبه بین اینجا
مسجد ترک جنبه بین اینجا

مغور و فیض و لطف غفاری
شیخ عبد الکریم محمد صغاری

وطينه نصيبه عنده
واربعين عن الشكل اجابنا
اذ انتدنت ايا في به هطلت
عننا معا وهاج الهمة
يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا

وكان منزله عند الفؤاد على
ميرالد هور وارتباعدنا
هتما ذاك زمان ما اطينه
فلان عومر منه الدهر هجرنا

يا الهفني قيا على هذا الخليل بما
كننا كافوا وكان الشمل مجتمعا
والوصل منصلا والشوق عطشا
لما ال جعدا يا حفي كمانه
لكنه لا يطيق الحفر لنا
لنغير بنيانا فادعوا الله

يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا
يا ربنا يا ربنا يا ربنا

يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق
يا ايها الصادق المصدوق

وكان قولك ببر السند مستندا
وزادك الله توثيقا وتقانا
حتم الكلام فحمد الله خالقنا
كما يحب ويرضى عن سلطاننا
وتم الصلوة على الهادي وعترته
وصحبه شديدا والحمد لله

[illegible]